

Mit o Tibetu

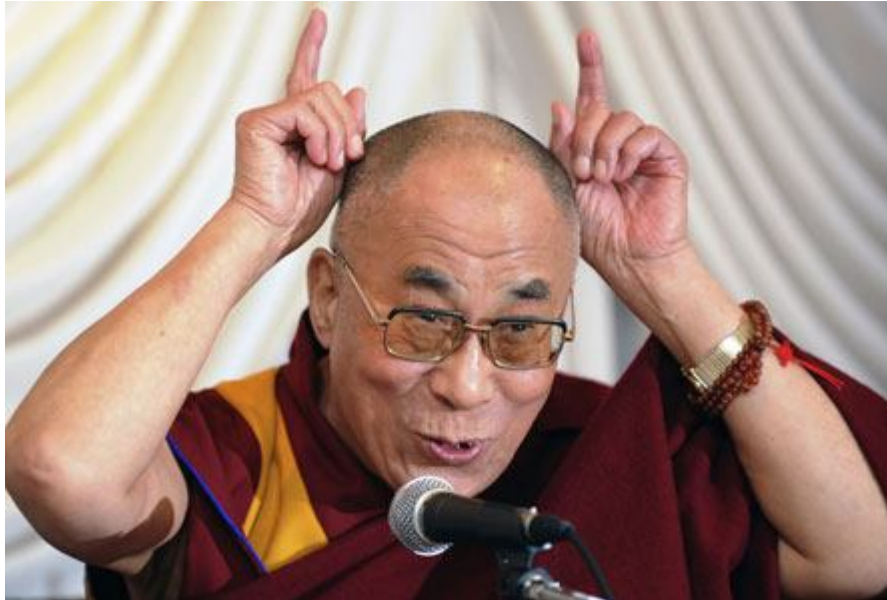
Kako se romantično povečuje diktatorski režim menihov

Colin Goldner

To je zgodba o ljudeh v Tibetu, o njihovi socialni osvoboditvi in individualni samo odločitvi. Tibet bi moral biti svoboden od kitajske vojaške diktature. Toda moral bi biti ravno tako svoboden od nasilnega verskega fundamentalizma tibetanskih Lam.

"Stari Tibet", kot ga prikazujejo v številnih knjigah in pisanjih in ga poznamo na zahodu, se prikazuje kot raj na Zemlji - mistični Shangri-La, ki zagotavlja srečno in zadovoljujoče življenje za svoje ljudi v sozvočju s sami seboj, naravo in bogovi. Dalai Lama sam podaja besedni opis o vedrem in brezskrbnem življenju, ki ga živijo ljudje v Tibetu. Nepretrgan vpliv Budizma je prinesel "družbo miru in harmonije". Z okupacijo Tibeta s strani Kitajcev leta 1950 pa je bil ta mir nespoštljivo uničen.

Moderno zapisana zgodovina, že lep čas ve, da "stari Tibet" na noben način ni bila miroljubna, harmonična družba, kot se Dalai Lama nad te neprestano zaklinja. Za veliko večino ljudi je bilo življenje tam pravi "pekel na Zemlji", o čemer tudi stalno govorijo kitajski propagandisti in to so tudi uporabili za legitimiranje invazije leta 1950, kot revolucionarno obvezo za osvoboditev tibetanskih ljudi.

14-ti Dalai Lama Tenzin Gyatsho

Neusmiljeno izkoriščanje

Vladajoča elita menihov je s pomočjo široko razsežnega omrežja samostanov in utrdb brez usmiljenja izkoriščala zemljo in ljudi. Grenka revščina in lakota sta prevladovali v vsakodnevnem življenju v Tibetu; izobraževalne ali zdravstvene ustanove niso obstajale. Podobno kot v hinduistični družbi v Indiji je Tibet ohranjal striktno kastno hierarhijo, vključno s kasto "nedotakljivih". Privilegirani oziroma ne privilegirani življenjski pogoji so bili razglašeni in upravičeni z budistično dogmo karme, ki je zatrjevala, da je sedanje življenje vedno posledica nakopičenih zaslug oziroma krivd iz prejšnjih življenj.

Tibetanski kazenski zakonik je zaznamovala izrazita krutost. Nekatere običajne kazenske mere, ki so se izvajale še daleč v 20-to stoletje, so bile sestavljene iz javnega bičanja in pretepanja, amputiranja okončin, izdiranja oči, odiranja kože s telesa živih obsojencev in podobnih mer. Ker budistični principi prepovedujejo ubijanje živih bitij, so kršitelje pogosto mučili skoraj do smrti in potem prepuščali lastni usodi. Če so umrli za posledicami mučenja se je smatralo, da je smrt nastopila zaradi lastne karme.

Dalai Lama je kasneje priznal, da fevdalni Tibet "zagotovo ni bil popoln". Toda na ta način zaključil s svojo lastno kritiko. Popolnoma pa je zameglil bedo množičnega prebivalstva s šalo o režimu menihov. Še vedno pa daje bleščeč videz o pogojih v Tibetu in tako vzdržuje romantično poveličanje starega Tibeta.

Ta poveličan pogled Tibeta, posebno na zahodu, v glavnem temelji na slepečem ignoriranju zgodovinskih dejstev. Tibetanski teokratski fevdalizem je obstajal, v svoji leta 1950 prevladujoči obliki, od sredine 17-tega stoletja, ko je militantna sekta Gelugpa ("Rumene kapice") s pomočjo Mongolov, uspela eliminirati vse

domače politične nasprotnike. Izid pa je bil prevzem vodstva s strani "Gelgpa", ki je bila priznana kot "veliki peti Dalai Lama", ki je sam sebe proglasil za najvišjo spiritualno in posvetno avtoriteto dežele. Če tudi je Tibet užival vojaški protektorat Manchujev v letu 1720 in bil popolnoma preoblikovan v podložniško državo Kitajske v letu 1973, pa je režim Lam vzdrževal neomejeno notranjo moč.

Okupacijska moč Kitajske

Kitajska okupacija Tibeta leta 1950 je bila osnovana in zgodovinsko izpeljana in podedovana iz imperija, tako rekoč samo pojmovanje Ljudske republike Kitajske. Z vidika Pekinga je Tibet vedno bil upoštevan (najmanj od leta 1720) kot neločljiv del kitajskega ozemlja; če je bila okupacija tako legitimirana z zakonom narodov ali ne ni mogoče dokončno razjasniti. O tem bodo tudi v prihodnosti najverjetneje obstajali protislovni pogledi.

Nasilnih dejanj in uničenja, ki jih je povzročila ljudska osvobodilna vojska, posebno tistih, ki so se izvajala v imenu kulturne revolucije v letih okrog leta 1960, na noben način ni mogoče opravičiti. Vseeno pa ne moremo zaupati v načela podpornikov razglasitve scenarija Tibeta v izgnanstvu. Pričkanje Dalai Lamine vlade v izgnanstvu, da dnevno življenje Tibetancev v lastni deželi narekujejo "mučenje, mentalni teror, diskriminacija in popolno nespoštovanje človeškega dostojanstva je čista propaganda, namenjena zbiranju simpatije ali denarnih prispevkov; takšne obtožbe ne odsevajo današnjo realnost v Tibetu. Prav tako ne sovpadajo z dejstvi prisiljene prekinitve nosečnosti in prikrite področne sterilizacije tibetanskih žena, poplavljanje dežele s strani kitajskih kolonialistov in sistematično uničevanje tibetanske kulturne dediščine.

60-ta obletnica osvoboditve Tibeta: nočemo nazaj v revščino, ki smo jo živeli pod Dalai Lamo

Tibet danes: ne želimo se odreči svoji pravici do izobraževanja

Duhovi in demoni

Doktrina Gelugpa je nejasna zbirka verovanj v duhove in demone, kombinirana s ponižujočimi rituali podrejanja. Kot vse religije temelji v glavnem na izrabljanju spretno usmerjenega strahu v prihodnje življenje. Nauki tibetanskega Budizma so "zatopljeni" v zastrašujoče upodobitve pošasti, vampirjev in vragov. Kdor ne bo ubogal božje zakone Lam, se bo neizogibno znašel v enem od šestih peklov. En od takih peklov predstavlja biti do vratu potopljen v "smrdljivo močvirje iztrebkov", medtem pa hkrati "izbran in oglodan do kosti s strani gromozanskih insektov, ki imajo ostre kljune kot britvica, ki živijo tam". V drugih peklih pa zažgan, zdrobljen, zmečkan in stisnjen s skalo ali zrezan na tisoče koščkov z velikanskimi ostrimi noži. In to so nepretrgoma večno ponavljali. Kaj je takšna patološka karmična norost povzročila v glavah enostavno strukturiranih, neizobraženih ljudi - da ne govorimo v glavah tri ali štiri leta starih otrok, ki so bili zasičeni s temi rečmi - lahko le z grozo ugibamo.

Tibetanski Budizem sistematično vzgaja ljudi z pohabljenim umom in dušo. Značilna komponenta ritualizma, kateri pripadajo tudi različne - kot vloga globoko omalovaževanje žensk - spolne praktike, je tudi uživanje "nečistih substanc". Te vključujejo pet vrst mesa (bikovo, pasje, slonovo, konjsko in človeško meso) kakor tudi pet vrst tekočin (iztrebke, možgane, spolne tekočine, kri in urin). Globok vzrok za te vrste tantričnih obredov leži v pridobivanju znanja, da "nobena stvar v sebi ni čista ali nečista in takšne ideje enostavno temeljijo na napačnih pojmovanjih". Zato se mora jesti tudi človeško meso.

Vso družbo se žrtvuje s takšnimi kolektivnimi dejanji zablode pod šalo te norosti, katero se podaja iz ene generacije v naslednjo generacijo menihov. Na koncu so celo menihi in Lame sami žrtve, ki se urijo od zgodnjega otroštva,

oropani vsakršne možnosti neodvisnega mišljenja in delovanja, ter si ne morejo priznati to psihopatsko blaznost v kateri so ujeti; tisti, ki temu nasprotujejo, pa se s svojo skrito in pohabljeno samozavestjo ne obhodno odpravijo, se slinijo in izžemajo visoko zavest, na pot do posvetitve.

Teror proti kritikam Dalai Lame

Minhen: kritiku sekt in okultizma Colin Goldner iz Münchna množično grozijo. To je zanimala njegova nova knjiga o Dalai Lami in tibetanskem Budizmu. Med drugimi točkami je razkrinkal tudi spolne prakse Lam z otroci. Septembra [1999] je pisarna založbe Goldnerja prejela anonimno pismo v katerem je bilo zapisano, da bo "za to moral plačati", če knjigo ne odstranijo iz prodaje. Pismo je imel podpis: "Smrt izdajalcu".

Založbena hiša Alibi je prejela zavitek, naslovljen na Gardnerja v oktobru [1999] za katerega se je sumilo, da vsebuje razstrelivo. Na koncu pa je vsebovalo le hudo smrdljivo mešanico na papirju. Colin Goldner: "Tu lahko vidimo, kako daleč lahko gre domnevna miroljubnost tibetanskega Budizma. Nasilje teče kot izstreljena rdeča nit skozi zgodovino Vajrayana Budizma, četudi Dalai Lama projektira drugačno sliko.

Kritika v reviji Scene, Tibetanski forum, ustreza tej sliki; v njej je Goldnerjeva knjiga izenačena z proti židovsko bojno nacistično listino "Der Stürmer" (Viharni konjenik).

Colin Gardner: Kaj stoji za smehom Dalai Lame

6. November 2012 (Predavanje, univerza na Dunaju 18.05.2012)

http://www.youtube.com/watch?feature=player_embedded&v=SDuqayOx2Nw

Hinter dem Lächeln des Dalai Lama

Ein kritischer Vortrag von Colin Goldner

präsentiert von:

Fr., 18. Mai, 20:00

**ES GIBT KEINEN GOTT
BUSKAMPAGNE.AT**

NIG der Universität Wien, HS I
Universitätsstraße 7, 1010 Wien

Kritisch predavanje Colin Goldner-ja o Budizmu in osebi 14-te Dalai Lame Tendzin Gyatsho, ob priliki obiska v Avstriji. Psiholog in socialni pedagog Colin Goldner poroča o ozadjih tibetanskega Budizma in dozdevni prijaznosti do ljudi s strani Dalai Lame. Predavanje "napenja lok" pred represivnim fevdalnim režimom menihov, ki je vladal Tibetu pred vkorakanjem Kitajcev, o vzponu Dalai Lame kot "Borca za človekove pravice", do njegovih povezav do fašističnih voditeljev sekt in politične desnice v Avstriji.

Darilo Dalai Laimi v slovo predaja Jörg Haider

Dalai Lama in prijatelj George W. Bush

Manifest proti obisku Dalai Lame v Avstriji

Gibanje Osvobodimo Tibet od Lam

Dalai Lamo pojmujejo v tibetanskem Budizmu z izrazom Bodhisattva, t.j. razsvetljeno bitje, ki se je reinkarniralo iz sočutja, to pomeni: zavestno ponovno – kot zgled – kot človeška eksistenca. Če tudi razsvetljeni lahko zapustijo krogotok ponovnega rojevanja, se Budhisatt-ve zaobljubijo, da se prostovoljno ponovno rodijo in tako zmanjšajo trpljenje ostalih čutečih bitij (Bodhisattva zaobljube).

Spisal in prevedel: **4Future**